

děl 1717 císař Petr I., kterýž také první strážcóm pokladu pověděl, že v jazyku slovanském psáno jest; tak je viděl 1721 sekretář cestujícího ruského vyslance: tento na žádost jednoho remesského kanovníka první stránku přeložil, kteráž zahována, úplně s rukopisem naším se srovnává. Tak je konečně viděl ještě 1798 anglický cestovatel Ford Hill, kterýž ve Vídni Alterovi i Duríhovi postavitelnou správu o glagolickém písmu v něm dal.<sup>6</sup> Porěseno

хранителям сокровища, что оно написано на словянскомъ языкѣ; такъ видѣлъ его въ 1721 г. секретарь путешествовавшего русскаго посла и перевелъ по желанію одного реймскаго каноника, первую страницу сохранившуюся въ совершенномъ сходствѣ съ нашею рукописью. Такъ несомнѣнно видѣлъ его въ 1798 г. англійскій путешественникъ Фордъ Гилль, сообщившій въ Вѣнѣ Альтеру и Дуриху достаточныя свѣдѣнія о глаголическомъ писмѣ этого памятника.<sup>6</sup> Наше

ceval, pisar a vinar v Sacy, na tabulku, která přiložena byla k rukopisu, mezi jiným :

»Ce texte a été donné à l'église de Reims par le cardinal de Lorraine en 1574. La tradition est qu'il provient du Trésor de Constantinople, et qu'il a été tiré de la bibliothèque de Saint-Jerôm. La première partie du livre est en caractères serviens .... et en langue orientale; la seconde est en caractère illyriens .... et en langue indienne ou slave . . . . LE ROI PRETE SERMENT LE JOUR DU SACRE SUR CE LIVRE dont le convercle est garni etc.

<sup>6</sup> »Léta 1789 prisel do knihovny císařské ve Vídni Tomáš Ford Hill, zde mu ukazovali knihu tištěnou glagolickým písmem; Ford Hill viděl Texte du Sacre, upamatoval se, i ujistoval Durífa, že druhá strana rukopisu toho psána jest týž písmem. Od té doby Slavisté počínali si ho více všimati. Karel Alter, nástupce po Duríhovi v bibliothece vídeňské, mnil se přesvědčena, svědectvím anglického cestovatele, jakož i Büschinga i Mayera, nedáv se zdržovati ve svém filologickém spisu tištěném 1799 do- tvrzoval, že obě části rukopisu Texte du Sacre jsou právě v jazyku slovanském.« (Philologisch-kritische Miscellaneen von F. C. Alter. Wien 1799. p. 244.) Věda od- jinud, že při vzeti Konstantinopole od kri- zákův, Benáťané množství věcí z loupeže

захъ есть словянскія надписи. 1782 г. Персеваль, писарь и виноградарь между прочимъ написалъ своею рукою на доскѣ, которая приложена была къ рукописи :

<sup>6</sup> »1789 г. пришелъ въ придворную би- блиотеку въ Вѣнѣ Ома Фордъ Гилль: здѣсь ему показали книгу напечатанную глаголическими буквами: Фордъ Гилль видѣвъ Texte du Sacre, вспомнилъ о про- шедшемъ и увѣрялъ Дуриха, что другая часть этой рукописи писана тѣмъ же пись- момъ. Съ того времени Слависты начали се цѣнить еще болѣе. Карлъ Альтеръ пре- емникъ Дуриха въ вѣнской библиотекѣ, почиталъ себя увѣреннымъ свидѣтель- ствомъ англійскаго путешественника, какъ и Бюшинга и Маера, и рѣшился утверждать въ своемъ филологическомъ сочиненіи 1799 г. что обѣ части рукописи Texte du Sacre дѣйствительно на языкъ словянскомъ.« Philologisch-kritische Miscel- laneen von F. C. Alter Wien 1799 стр. 244.